

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv Doctoribvs Reseratvs

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lvgdvni, 1659

Examen IV. De Charitate ad Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

9. Quid est Deum tentare? Se quemuis exponere sine necessitate Martyrio. Defensionem ex exitalibus, aut periculosis medijs procurare. Maleficijs aut incantationibus spem adhibere. *innocentia*

10. Mortalis ne, an venialis Dei tentatio? Deum tentare etiam tacite in gravi materia, aut alio mediante, aut immediate, sine speciali inspiratione, aut revelatione, mortis discrimini se exponendo sine necessitate, vel gravi in ægritudine ordinaria medicamina respuendo, mortale est; veniale autem, quando Deus in levi materia, aut sine plena deliberatione tentatur.

11. Quodnam peccatum est in creatura spem collocare? Crimen est contra spei virtutem, nisi simul in Deo ac creatura spes collocetur, primariò quidem in Deo, secundariò autem in creatura quatenus simul confert ad beatitudinem consequendam.

12. Differt quis pœnitentiam usque ad mortem spe venia obtinenda: peccat ne contra præceptum spei? Potius peccat contra præceptum pœnitentiæ; quia hic tantùm differt confessionem.

13. Fit alicui reuelatio damnationis sue: debet amplius sperare? Imò desperare sine mortali culpa potest, modò damnatio non reducatur ab eo in omnipotentia, vel misericordia Dei defectum; quia impossibile est sperare id quod non est possibile, nempe allocationem beatitudinis supposita certa damnationis reuelatione.

EXAMEN IV.

Circa materiam de Charitate ad Deum.

CAPVT PRIMVM.

De essentia, & Præceptis Charitatis.

1. Vid est Charitas? Virtus Theologica à Deo infusa, qua Deum propter se ipsum, & suam bonitatem super omnia diligimus; & reliqua omnia propter Deum. Datur enim amicitia supernaturalis inter Deum & hominem, fundata quidem in quadam veluti hominis eleuati per gratiam æqualitate.

P p 4

2. Est

2. *Est ne Charitas virtutum omnium perfectissima?* Ita equidem; quia per se proximè & adæquatè Deum contingit.

3. *Quotuplex Charitas?* Duplex est, erga Deum & erga proximum. Hæc quidem quinto in examine euoluatur; de illa in præsentia.

4. *Quommodo in hac vita Charitas augetur?* Per actus ex charitate elicitos, ac imperatos; quia per bona opera propria, aliarumque virtutum in gratia gesta augetur; & per actus intensos, (imò, secundum Suarij opinionem, remissionem) accepit incrementum.

5. *Minuitur ne Charitas per culpa venialis multiplicationem?* Posset Deus facere, vt per peccata venialia minueretur quia nec repugnat, nec contra iustitiam esset. At de facto minimè per venialia remittitur. *Num per accidens ob veniale minuatur?* Non repugnat; peccatum enim veniale oblati potest, ne Deus plus charitatis animo impendat. *Amittitur ne, an remittitur per culpam lethalem?* Omnino amittitur certum est.

6. *Ad quam ex charitatis præcepto tenemur?* Debemus Deum super omnia diligere saltem appetitiuè, cuiuslibet dilectioni hanc præferendo.

7. *Potest ne præceptum charitatis impleri ab ijs qui in peccato mortali existunt?* Minimè; qui præcipuè est supernaturale, & requirit hominem in gratia existentem. Neque enim qui creaturæ hæret in mortali constitutus Deum super omnia diligere potest.

8. *Quoniam tempore per se obligat præceptum charitatis ad Deum?* Mitto sententiam *Azori* octo tempora assignantis, & *Sanchez* vnicum. Sequor autem *Henriquez* tria ad præceptum hoc tempora præscribentem. Primum quidem est morale principium vsus rationis. Secundum, mortis articulus. Tertium tempus vitæ intermedium saltem singulis quinquennijs. Adde ex *Filliucio* probabile esse non quinquennijs singulis rigorosè obligare, sed sapientum arbitrio.

9. *Quoniam autem tempore idem charitatis præceptum per accidens obligat?* Primò quidem in mortis spiritualis periculo, quod aliter vitari non possit. Deinde ad vsum Sacramentorum passiuum, cum Confessarij copia non adest: & actiuum, cum non vult Sacerdos confiteri, quia non obligat confessionis præceptum. 3. *Quoniam obligat contritio.*

4. *Quando operi extraordinario Martyrio scilicet opera impenditur.*

CAPVT II.

De Peccatis contra Charitatem ad Deum.

10. **Q**uoniam sunt contra Charitatem crimina? Duo, commissionis vnum, alterum omissionis. Commissionis quidem Dei odium appellatum, cum quis ob inevitabiles tartari pœnas vellet Deum non esse; quo quidem odio Demones ac damnati homines accenduntur. Omissionis autem, vel quia Deus haud ea ratione diligitur, ac debetur; aut quia amatur ob pœnarum inferni euitationem; aut propter bonum creatum; aut quia non amatur quantum debet amari; seu tempore quo amandus est.

11. **Q**uidnam est Schisma? Vitium oppositum Charitati. Separatio quidem ab vnitatem Catholicæ Ecclesiæ, & eius capite Summo Pontifice. Profectò non est schismaticus quicumque Summi Pontificis præcepto recusat obedire; quia vt schismaticus sit, necessarium est contra Pontificem, vt Ecclesiæ caput, rebellare. Nec schismaticus est, qui Papæ recusat obedire, quia putat illegitimè electum. Nec, propriè loquendo, qui ab obedientia sui Episcopi recedit.

12. **Q**uoniam pœnis schismaticus subiacet? Eisdem ac Hæreticus, excommunicationi scilicet, priuationi iurisdictionis, inhabilitati ad Beneficia obtinenda, obtentorumque priuationi, necnon irregularitati.

EXAMEN V.

Circa materiam de Charitate ad proximum.

CAPVT PRIMVM.

De præcepto Charitatis ad proximum.

1. **Q**uoniam tenemur diligere ex præcepto Charitatis? Nosmetipsos, proximos, Angelos bonos (malos solummodò quoad naturam) gratiam, & virtutes, tanquam rem amici.

2. **Q**uoniam modo à nobis proximus diligendus? Sicut nosmetipsi.